

Soutěžní sezóna 2011 – SDH Třebsko

O putovní Erb města Rožmitál p. Třemšínem 23.4.2011 - 1. místo

A je to tady. Začala nová sezóna a začala pro nás výborně. Na kvalitním povrchu rožmitálského autobusového nádraží si to v sobotu rozdali ti největší borci hasičského řemesla. Tento netradiční závod testuje nejenom zdatnost, rychlost, odvahu, urputnost, bojovnost, nasazení, pevné nervy, sílu hbitost, tělesnou ohebnost, techniku, dobrý oblečení, ale navíc je to nácvik na reálnou situaci hašení ohnivého živlu. A protože se sami mezi takové borce řadíme, dorazili jsme taky. Náš útok byl v pravém slova smyslu tak útočný, že ten, kdo kouřil a nebo si zrovna zapálil, tak ten to cígo zase honem rychle típnul, protože se bál, že bysme mu uhasili nejenom cigárko, ale taky bysme ho zkropili pěkně celého od paty až k hlavě. Dokončili jsme famózním způsobem stylem start-cíl časem asi 45,0s a zajistili si tím fantastické první místo a putovní pohár. Fotky [zde](#).

Okresek Rožmitál p. Třemšínem 7.5.2011 - 1. místo

Na fotbalovém stadionu jsem si v sobotu zaskočili odběhnout nějakou tu stovečku s překážkami, nastoupit v pořadové přípravě a zaútočit požárním útokem..:) Až na pozdní příjezd Starého Rožmitálu, který to má fakt hodně daleko (asi tak 300 000,000mm a při průměrné rychlosti 40km/h to trvá přibližně 27 000,00ms (ono se tam po těch jejich silnicích stejně rychle jezdit nedá)), na který jsme čekali asi hodinu a vůbec nás to nevytočilo, proběhla celá soutěž v pohodové atmosféře..;) Stovečky jsme vyhráli, pořadovku pod vedení Vrchního Velitele Josefa Duška jakbysmet a ten útok jsme jim taky nemohli nechat, to se přece nedělá =). Jinak proti Starému Rožmitálu nejsme vůbec zaujatí, nic proti nim nemáme a rádi jim vždycky cokoliv zapůjčíme ;). Jsou totiž hrozně fááááj :D. Navíc tady musím jako důkazní materiál uvést, že letos stavělo překážky Třebsko, písek jsme taky pytlovali jako diví, tak příští rok je na řadě zase někdo jinej... to jen pro pořádek ;). A fotky budou až dýl... možná... a kdo nás nechce vidět jen z fotek, tak se na nás, na kluky ušatý, může přijet podívat na živo..;) Buď se informujte na „Vrchním hasičským velitelstvím ve Třebsku, tam Vám o nás povědí všechno co budete chtít vědět, a nebo se často vyskytujeme všude tam, kde se je na co dívat..;)

BL Namnice, 8.5.2011 - 7. místo

Na první kolo brdské ligy jsme se moc těšili. Před odjezdem jsme se nalílii hopsinkovou šťávu, na místě si nechali pustit gumídkovou písničku ve všech světových jazycích a po startu spadla brada i knížeti Ignorovi. Standa na pravém proudu trefil za 14,33s a Standa na LP za 15,19s. Do play off jsme nastupovali s přehledem z prvního místa, ale natočení trojáku a tím špatné rozhození hadic způsobilo nedoběh proudařů a místo nás postoupili Koteňčice. Holt není každý den posvícení =o)). Náš čas z prvního kola už nikdo nepřekonal a navíc máme i nejrychlejšího proudaře, kterýho by chtěli i v Raděticích :). A do Radětic posíláme velké poděkování za výbornou bábovku a nejvíc mňamózní řízky... ;) A aby mohla spadnout brada i Vám, tak tady máme [video](#).

Noční soutěž Horní Hbity 28.5.2011 - 1. místo

Tak kdo teda tady s náma nebyl, tak to je pěkněj tůnta, protože o dost přišel. Přišel nejenom o noční soutěž, přišel taky o famózního komentátora, kterého žádný útok nenechal chladným a kterého časy kolem 25 vteřinek a výš dostávali do varu. Byl neúnavný a celou noc nás bavil a my se bavili s ním. Ale zpět k soutěži. Když jsme dorazili, bylo ještě světlo, ale ne zas tak moc velký, spíš šero. My si v tom šeru zaparkovali vejdu, vynosili nářadíčko, okoukli místní řezivo a čekali jsme na start. Jelikož jsme patřili do kategorie PS 12 bez úprav s motorem o obsahu 1500ccm a výš, šli jsme až v poslední skupině mužů a předposlední. Náš první útok byl náramný. Fandili nám kočky z Velké u Kamýka, a to fakt urputně, že se nespustila časomíra a my si dali tréninkovej pokus. Opakovali jsme tedy start hned asi za 10 minut a za velkého fandění se na levém terči ukázal čas 15,80s a na pravém 18,14s. Komentátor šlel a my si řekli, že ve druhém kole a našem třetím pokusu to všem pořádně vosolíme. To Už bylo asi půl třetí ráno a my byli pořád třetí, vedli Radětice s časem 16,98s. Náš Třetí pokus ve druhém kole měl následující průběh. Seřadili jsme se na startu a v té tmě čekali na výstřel. Výstřel zazněl asi takhle: BUM, pak hrozná tma a to už sme byli u základny, kde to všechno svítilo, protože jsme si na mašinu dali dva heligóny zezadu a jeden zepředu. Tam bylo slyšet jak to všechno klaplo a už se v té tmě valila voda někam tam, kde bylo možno tušit terče. Mašina si trochu škytla, tím napnula všechny přítomné a najednou jsem já od trojáku viděl, jak ty naše křídla trefili terče první kapkou dopravené vody. Komentátor ztichnul, všichni ztichli a čekali asi na nás, co uděláme. Nikdo nedělal nic, protože nikdo od nás, kromě mě nevěděl, kolik stačí na to první místo. Došel jsem se tedy kvapým krokem podívat na časomíru, která v půl čtvrtý ráno svítila časem 16,90s. To už jsem na nic nečekal, dal jsem našim kynutím ruky znamení, že se můžou radovat a radovali jsme se. Komentátor to po zmátoření přirovnal k NAGANU, ale my to viděli spíš lepší. Navíc jsme měli i nejrychlejšího proudaře, takže TUPLPRESTIŽ!

Okresní kolo Sedlčany 4.6.2011 - 1. místo

A je to tady, jako obvykle nikdo nic nečekal a ono se všechno nadočekávání povedlo;). Ptáte-li se co, je to jistě tím, že jste u toho nebyli, protože to by bylo, aby ten, kdo u toho byl, o tom nic netušil. SDH TŘEBSKO poprvé v historii vyhrálo okres a postupuje do Nymborka na kraj!!! Vyhráli jsme celkově, vyhráli jsme útok (20,1s) a vyhráli jsme i pořadovou přípravu. Na stovkách jsme byli třetí, osobáček si udělal Víťa (18,95s) a Standa B. (19,11s). Štafetu jsme měli za 64,02s (opět náš rekord). Bylo to bombový, bylo to super, prostě eňo ňůňo a největší radost z toho určitě měl Vrchní strojvedoucí Pepa Dušek. Nebudu Vám tady nic nalhávat, my jsme ji měli taky, tu radost, ale zároveň jsme nevěděli, jestli se nám tam vůbec bude chtít, protože někdo se musí učit na tohle, někdo na tamto a někdo třeba na státnice. Dali jsme tedy hlavy dohromady a nakonec jsme usoudili, že by bylo dobrý tam jet, protože už se to nemusí opakovat, a přece by byla škoda toho nevyužít. A bylo to, řekli jsme si, že pojedem a ukážem jim, co kluci ze Třebeska umí (a není toho zrovna málo =D).. To by ode mě bylo asi tak všechno, ne že bych toho víc nezvládnul ;), ale mám pouze omezený prostor, na který smím psát. Tak se tedy mějte, koukněte na naše origoš [fotky](#) a pamatujte na to, že každé ráno SVÍTÁ ;)

BL Jablonná 12.6.2010, 3.kolo, 4. místo

A je to tady, sice s malým zpožděním, ale jak se říká, lepší pozdě nežli později;). Začal bych zmínkou o zalužanské trati, o který je všude velmi dobře známo, že tam to prostě běhá, a tak jsme se rozhodli, že si tam pojedem taky zaběhat a něco jim ukázat (nejlíp rekord BL a k tomu ještě 1.místo =P). Hned jsme se svolali, a že to prý pořádně natrénujuj. Svolali jsme se na páteční podvečír třepeckýho času 19:00 plus minus pár minutek (kdo na nás chodí koukat, ví že si tam každej chodí jak chce, ale hlavně ne včas :D), všechno jsme připravili a mohli jsme začít trénovat. Ale ouvej, někdo pořád chyběl, byl to Óňa, který v Brně prase pekl a tak jsme museli povolat našeho nejmladšího bráchu, který ho ochotně zaskočil. Inu, není nad velkou rodinu :D. Pak už jsme začali trénovat a trénovali jsme tak dlouho, než se nám voda dostala do „C“éček. Myslím, že se to povedlo až na čtvrtý pokus, kdy jsme jim namočili přibližně jednu dvacetinu, a tak jsme si řekli, že už máme natrénováno a že to zítra půjde. Ale běda, synovci míní a Pavel mění, a tak nám oznámil, že ačkoli fotbal nehraje, zítra hrát půjde, že prý hraje Narysov proti TřebSKU a že tam nesmí chybět. Nicméně jsme se dohodli, že vyrazíme v neděli a ukážem jim něco v Jablonný. Když jsme tam přijeli, nejdřív jsme jim pořádně ukázali náš závodní speciál V3S, když tam brácha dělal dvě okružní jízdy a pak taky sebe.. No samy si domyslete, co si všichni museli myslet =D. Následoval nástup, rozlosování čísel, handlování, oblíkání, převlíkání a pak už jen přenos našeho „náradí“ na „náš“ plácek za základnu číslo jedna. Naše šťastné číslo bylo pro tuto soutěž 7 a tak jsme čekali, až nás budou volat. Netrvalo to dlouho a už jsme si to naše „nádobíčko“ skládali hezky na základnu, tak jak to umíme. Pak přišel povel: závodníci na místa, připravte se a pak, pak se všichni rozběhli, jenom já jsem se tam musel sklouznout =P. Chyby, které nás v prvním kole potkali popisovat snad nemá ani cenu, jen bych zmínil náš čas 15:25s. Rekord to nebyl, ale i tak jsme byli spokojeni. Do play off jsme postoupili z prvního místa a doufali jsme, že tam nepotkáme Koteňčice. Měli jsme štěstí, dvojité, nebyli to Koteňčice, byli to Líchovi, a protože nás tak moc chtěli porazit, tak si půjčili mašinu od konkurence z Radětic, ale naštěstí pro nás se utopili na proudech a my postoupili s již zmiňovaným dvojitým štěstím s časem něco málo pod osmnáct. Ale co my nechtěli, stalo se... Do semifinále proti nám šli Koteňčice. No co, nechali jsme je a s naším

krásným e“N“kem jsem „postoupili“ do boje o 3. místo. Naše taktika byla, buď rekord BL, nebo nám je to jedno, a tak nám to nakonec bylo radši jedno :D. Ještě na závěr bych zmínil velmi povedenou bábovku, která byla mňamózní (důkazem je snad jen to, že skoro nepřezila výsledné vyhlášení =D), a taky to, že jsme si domů odvezli trofej pro nejlepšího proudaře (Standa Šedivý – 15:05s). To je ode mě vše, takže zdárek párek a nezapomeňte, že každé ráno SVÍŤÁ.

Krajské kolo PS Nymburk, 17.6, 18.6 a 19.6.2011, 3. místo

A je to tu, report jak sviň.. :D Nejpodrobnější zpravodajství z Nymburka, kde se konala krajská soutěž v požárním sportu, na které jsme nemohli chybět, právě spatřuje světlo světa.. Bylo to skvělý, bylo to famózní, byl to prostě fofr a to doslova... Všechno to začalo v pátek na třepecký návsí, přímo před hasičárnou, kde jsme nejdřív všechno vyložili, pak naložili, zjistili, jestli nikdo nechybí a nakonec jsme vyrazili. Následovala dvouapůlhodinová jízda plná bloudění, zatáček, rovinek, cest i cestiček, ale všechno jsme to zvládli a na jejím konci na nás čekala krásná ubytovna, s koupelnou s překvapením ;). Když jsme tam všechno omrkli, vybalili a vzájemně se navštívili, šli jsme omrknout i město, které jak jsem se dozvěděl, je plné kešek, ale i přes celotýmové snažení jsme nenašli ani tu jednu, kterou jsme najít chtěli. A že sme jí hledali pěkně dlouho.. No nevadí, i to se může stát ;) Následovalo jídlo, pořízení několika fotek, natočení několika záběrů a šlo se dál. Tím mám na mysli do Kauflandu, kam se šli nakoupit zásoby na večer a na ráno.. Cestou domů byla sranda, ale to uvidíte, až zhlédnete videa =P a doma o to větší.. No a pak se šlo brzy spát :D. Druhého dne ráno jsme zahájili přesun na nymburské kolbiště, kde to vypadalo jako v baheních lázních, ale díky technické četě bylo vše uvedeno do „provozuschopného“ stavu a mohlo se závodit. Nejdříve byly na programu stovky, v kterých jsme se umístili na krásném třetím místě, následoval oběd, dlouhé čekání a vytoužená štafeta, kterou jsme měli rozběhnout na druhý místo, ale která se nám bohužel nepovedla, protože spadnul hasičák a tak skončila až sedmá... Toho kdo za to všechno může, prásknu až na konci ;)... A tak to musela zachraňovat štafeta druhá, která se umístila na místě pátém... Bylo to dobrý, ale nebylo to ono.. Řekli jsme si teda, že vyhrajem aspoň ten útok. A jak jsme řekli tak se... (čtěte dále =P). Následovaly nákupy, večere, hry, blbosti, spaní =P V neděli, tj. druhého soutěžního dne, jsme zase brzy vstali, poklidili, zabalili a bez snídaně jsme na snídani vyrazili na stadion, kde na nás čekala studená sekaná s dvěma rohlíky a čaj! Po snídani proběhlo vyhlášení disciplín z předchozího dne, kde jsme se bohužel, neumístili. A co se dělo pak? Pak přišly na řadu ty slavné útoky, které jsme měli v plánu vyhrát. Nepovedlo se... A kdo za to může? Jen si ještě počkejte, vše bude v cíli článku... Zkrátka a dobře jsme na útoku vybojovali sedmé místo, a to i přesto, že jsme zase měli na pravém brku nejrychlejšího proudaře ;). Celkově z toho tedy bylo třetí místo, které v sobě zahrnovalo tři hodnotné ceny (blok, propiska, halogenová svítlna), dále pohár, diplom a nekonečné množství fotek a videí ;) Na závěr ještě tímto děkujem za velkou podporu z řad našich fanoušků, kteří se na nás přijeli podívat, ale i těm, kteří nepřijeli a palce drželi, našim sponzorům (obec Třebesko) i klukům, kteří tam s náma jeli a na našem úspěchu měli velkou zásluhu :) A kdo za to teda může? Může za to Hele, naše levý brko, a to proto, protože tam s náma nebyl, debyl =D. Fotky [tady](#).

Hoděmyšl 5.7.2011, 1. místo

Možná si ještě pamatujete, jak to v Hoděmyšli bývá, buď je tam hrozně hezky, nebo hrozně ošklivo. Letos se však povedlo vyjíměčně neutrální počasí, které nám dosti vyhovovalo a všichni jsme si ho pochvalovali. Vyhovovalo nám tolik, že jsme v prvním čase zabodovali s časem 17,38s a umístili jsme se na průběžném prvním místě. V druhém kole jsme na to vlítli ještě rychleji a s časem 17,37s jsme zaznamenali výrazné zlepšení.. :) Výborný taky bylo, že to všechno stačilo na celkem dobrý celkový první místo, když jako druhé skončily Líchovy s propastnou ztrátou 0,07s. My jsme měli všichni velkou radost, protože jsme věděli, že nás nemine super odměna v podobě jednoho kusu litrového zeleného šamponu s příchutí Břízy pro každého z nás a tak se budeme mít celý rok zase čím mýt. (Nedovedete si představit ty problémy, když jsme loni skončili až třetí, jeden šampon pro celé družstvo nám stěží vydržel do konce listopadu a od té doby až doteď to bylo dost krušný.) Velmi nás potěšila také návštěva Švédského krále Karlose Juniora (ten s korunkou na hlavě ve [fotogalerii](#)) a také jeho poddaného Maxe Maxima, který stojí od něj nalevo, z vašeho pohledu napravo.

Starý Rožmitál 16.7.2011, 3. místo

Soutěž ve Starém Rožmitále je velmi prestižní a pro nás také srdeční záležitostí. Jezdíme tam pravidelně a to i přesto, že na tom jejich anglickém trávníčku je každý rok víc bahna než trávy. Ale vážení, letos to tam bylo úplně čuprvořový, a to proto, že tam synci slavili kurde neuvěřitelných 120 let založení sboru. Tzn., že ty klucí tam běhají běhají neAktuality/liuvěřitelných minimálně už 120 let po tej jejich bahnitej loučcep u potoka :D Hned jak sme přijeli, tak nás vyháněli, že prej máme honem kvapit do tej jejich hasičárny, že tam bude velká sláva. Jak sme tam dorazili, hned nám každému vrazili výbornej šáteček na uvítanou, jen já dostal koláček, ale taky mňamka. Pak jim tam tu hasičárnu vysvětlil místní pan farář, pověděl nám kratší vtipnou story o ropovodu a popřál místním hasičákům, ať z té hasičárny nemusí nikdy vyjíždět. Ale my doufáme, že snad vyjedou a my se s nima ještě někdy uvidíme, jsou totiž hrozně fajn klucí ušatý :D No a pak byl kratší průvod a už se závodilo. My šli za trest až poslední, protože kdo si pamatuje, tak my sme jim tam loni vyhráli tuten jejich putovní pohár a nechali sme ho doma.. Nebudem se na nic vymlouvat, prostě sme ho zapomněli a tak děkujeme Fíkovi, že nám pro něj dojel. Tak teda Fíku dík, máš to u nás. Když jsme šli na první útok, tak Fík pořád nahlas opakoval: "Já tam uklouznu, klouznu, louznu, ouznu...". Nikdo sme ho neposlouchali, ale odstartovalo se a Fík, jak řekl, tak udělal, uklouz.. :D Zato náš novej neběrač, synek Jiřík nabral opravdu výborně a tak jsme měli čas 18,24s a to je solidní základ. V druhém kole se spousta týmů zlepšila, ale my ne.. Fík už sice neuklouzнул, ale Jiřík nabral takovým fofrem, že se tam někde zapomněla i ta voda a dostavila se až o kousek dýl, než sme potřebovali.. Ale naší proudaří, S+P, to měli pevně v rukou a všem přítomným vykouzlili hned po sestřiku nádherně douhovu duhu s duhovejma barvičkama a tím okouzlili všechny přítomné. Zdárek

BL Solopysky, 24.7.2011 Nevíme kolikátý místo

Na další soutěž jsme se vypravili do dalekých Solopysk, kde pokračovala BL. Když to vezmu zkrátka, tak jsme tam přijeli pozdě a odjeli jsme brzy.. Náš útok totiž pokazila žába, která seděla v koši a

nepustila vodu dál. Časem kolem 24s jsme teda díru do Solopysk rozhodně neudělali :D tak a to je celý. Páá

Lhotecký Soudek 30.7.2011, 4. místo, 17,85s

Sobotní vysloveně letní počasí (12°C, kapky až to bolelo) namířilo kola našeho vládního oplachtovaného speciálu 6x6 do Obořiště na Lhotecký soudek. Všichni snad pochopí, jaká to se zde dala vyhrát. Zde na této soutěži jsme byli poprvé a myslíme si, že taky naposled. Nebylo to kvůli tomu, že celý den pršelo, to se může stát každému, ale kvůli tomu, že soutěž ukončili předčasně kvůli nějakým sušenkám a slečinkám, kterým se udělalo zima a nechtělo se jim dále závodit. Vymlouvat se na to, že prší a že se někdo nestihne rozehrát na další závody nebylo totiž na místě, protože pršelo od rána a už ráno se dalo klíďo odjet (viz Radětice, které asi udělaly nejlíp). Navíc se soutěž ukončila takovým způsobem, že se odběhli dvě základní kola a řeklo se, že se končí, i když ještě mělo být podle místních pravidel play-off. Kdyby se to řeklo na začátku, dobrá, souhlasíme, ale říci to uprostřed soutěže a nemít tak již šanci si o to první místo zazávodit, to je smutné. Samozřejmě chápeme, že Sloup na prvním místě nechtěl pokračovat, ale kam se poděla bojovnost a soutěživost ostatních, to nějak nechápeme. Nicméně, dojem z této soutěže nebyl zase tak špatný, odvezli jsme si cenné zkušenosti z deštivého závodu, které se nám určitě hodí. K samotnému průběhu soutěže bych chtěl říci asi to, že nejlíp se tentokrát měli ti v kádi, protože voda byla kafovité nejen barvou, ale i teplotou. Prvním pokusem jsme všem ukázali, že Třebesko umí i nevidané, bo srážka koše s kádí se nevidí často :) V druhém kole jsme si chtěli jistým pokusem zajistit play-off, což se i přes čas 17,85s nepovedlo.. (viz výše). Nakonec to stačilo na 4.místo, výbornou dědovku a diplom. Musíme ještě podotknout, že takovéto soutěže ve Třebesku vždy zvýší odběr teplé vody, a to proto, že se ihned po návratu všichni vanujem, aby z nás nebyli Třepecký zmrzliny. Příští závody 13.8. a 14.8. v Nezvěsticích již absolvujeme s navrátilci svíťou a Standou, tak se máte na co těšit! Báá

BL Nezvěstice, 6. a 7. kolo, 17. a 9. místo, 28,5s a 16,46s

Kdo ví, ten ví, že my kluci, co spolu chodíme, sme spolu vyrazili na víkend do 37km vzdálených Nezvěstic na dvojkolo BL, a nebudem se tajit, že sme tam chtěli zaútočit na místa nejvyšší. Taky je pravda, že jsme vyrazili dost brzo, abychom tam byli dřív než ostatní, abychom zabrali nejlepší flek na čumendu a nejlepší místečko na spaní. To všechno se podařilo více než náramně. Sice sme se nejdřív krutě pohádali při stavění stanu, pak jsme se strachovali, aby si svůj stan nepostavili vedle nás Draci z Chrástu a při tom všem jsme jedli zásoby jak o život, protože jsme ty dva dni nějak neodhadli.. Každý si s sebou vzal dvě bábovky, rohlíky, salámek, kabanos, sixpack limonád a vyskytnul se i Krtkův dort. Vojta měl navíc vaňič, lžičky, čaj, kafe, kakao a rozkládací piknik stůl. To všechno proto, že na kamarády se nezapomíná. Nicméně, i když se o Vaškovi říká, že žere jak kyselina, stejně to všechno nezvládnul.. Když jsme se trošku najedli a už bylo kolem poledne, začali se sjíždět ostatní. Velkou radost nám udělali růžovky z Bezděkova, které se zabydleli no hned vedle nás. Holky z Líchov bydleli naproti a Radětický jen o dva stany vedle nalevo pod náma směrem ke startu, takže jsme to v případě hladomoru (což teda nehrozilo ani omylem) neměli daleko. Když sme to všechno vokoukli a zhodnotili, šlo se na nástup a Ondra vytáhnul pětatřicítku. Tu mu ale nakonec vzali a dali nám jedničku. No nic, nevadilo nám to, nádobičko jsme stejně měli připravený, tak jsme si to tam

naskládali, diváci se sešli kolem trati, aby viděli, co ještě neviděli a už to lítalo. Startovní pistole vydala ránu jak z děla, Vojta pak říkal, že ohluchnul hned na startu, ale za necelých 8 vteřinek se už voda hnala hadicema za náma, co táhneme to vedení. Na levém proudu diváci viděli časík 14,55s (nejrychlejší proud dne) a na pravém diváci viděli to, co ještě nikdo neviděl: Pravý brko, Standa, nedal proudnici. To sme teda čučeli, bo to sme neviděli ani my. Vašek na trojáku ležel, zavíral, otvíral, zavíral, otvíral, zavíral, otvíral a Standa si tam jen tak seděl a asi smutnil. Pak si to teda rozmyslel, nasadil hada a nastříkal oslnivých 28 vteřinek. Play off nám uteklo fakt o kousek. Ale nejrychlejší proudař byl, to už je tradice. A aby se nám pomstili, tak Standovi nedali toho malýho chlapíka s hadicí a přílbicí, ale marcipánovej dort. Dobrej byl, to jo, ale o to míň se snědlo chleba. Pak byl konec, Víťa šel na stovky a my jeli na motokáry. Nebudete tomu věřit, ten Vojta jo, nejenom že ten koš běhá s raketovým pohonem, on má asi přídatný trysky někde vzadu, protože nás na motokárách všechny natřel o kolo a to jsem ho ještě brzdil. Když jsme se vrátili, zachránili sme holky z Bezděkova od vymření, protože jsme jim dovezli zásoby hotwingsů na celou noc. Ještě jsme okoukli pár stanů, ale Vojtovi by nebyl ani jeden, ledaže by se kolem něj obtočil. Jinak noc stála za prd. Kotenčice pořád vyřvávali o nejlepším místě v republice, Sloup hláskoval svoje jméno jak na fotbale a chytal na dráze jednu členku jejich družstva, která chtěla všechno, jen ne do stanu, MPM se smáli pekelně-dábelským smíchem až mrazilo a Víti kamarádka nás tahala ve spacácích po trávníku. Konkrétně Vojta byl odtažen do půlky závodní dráhy a Vašek tam mohl skončit taky, jenže se šikovně vyvlík ze svého spacáku. Nebylo to k ničemu, stejně si pro spacák musel dojít, a navíc v trenýrkách.. Ondra chtěl pořád dělat nějaký humbuk a nakonec z toho nic nebylo. Ráno bylo krušný. Jirka Ptáček nás ohodnotil, že ležíme všichni jak po poslední leči, tzn.: bažant, bažant, bažant, zajíc, zajíc atd, Trocháč se chodil ptát jestli už jsme zapykaný a Kotenčice byly výjimečně v klidu. Hned dopoledne jsme s Bezděkovem uzavřeli pakt o útočení (detaily neprozradím), který ale nevyšel. Nedělní závod začal v 11, my si vytáhli startovní číslo 23, pak jsme ho vyměnili za 17 a pak za 9. Podle mě je číslo devět divný. Asi stejně jako jednička. V sobotu jsme dostali jedničku a první jsme skončili, v neděli jsme to dovyměnili až na 9tku a skončili sme devátý. Divný co?. Náš útok byl jedna báseň, ale asi sluneční erupce spolu s hvězdným prachem a nočním úplňkem způsobily, že pravej Standa prostříkal 2 vteřiny (15,44s) a levej 3 vteřiny. Čas 16,46 nebyl špatnej, ale nestačilo to. Holt stát se to může každému, nám se to poslední dobou stává na soutěžích. Pak se jelo zase na motokáry, pak jsme dostali na nástupu nějaký piváky a jelo se dom. Fotky [zde](#). Takže pápá, příští týden (20.8.2011) se sejdem u nás, pořádáme pohárovku, tak přijďte všichni, těšíme se!

Třebsko, 20.8.2011, 1. místo, 15,91s

Poslední dobou toho nějak moc slibuji a tak jsem slíbil i to, že napíšu krátký report z naší soutěže a protože já své sliby plním, tak tady je. Jak už to tak bývá, nejdříve jsme museli všechno připravit a tak jsme se tedy jako obvykle sešli ráno a šlo se na to. Někdo sekal trávník, někdo vozil štěrk, někdo zametal a když někdo něco dodělal, šel dělat něco jinýho, třeba stavět stan. Ty jsme měli celkem dva, protože na ten třetí nemáme plachtu. No nebylo toho zrovna málo, ale stejně jsme to všechno stihli a ještě jsme měli dobrou hodinku volno. Prostě paráda. A už se blížila třináctá hodina a s ní nástup, rozlosování a další oficiálnosti, na který si moc nepotrpím a tak přeju dál. Bylo nás tam celkem 12 plus mínus jedna jednotka a to byl úspěch. A tímto bych tedy chtěl všem zúčastněným poděkovat za jejich účast ;). Do rozlosování jsme vyslali jak jinak než naše číslo Béčko Óňu, který opět nezklamal. Vytáhl si jedničku. Co naplat, šli jsme na to. Připravili jsme si naše náradíčko hezky na základnu,

rozhodčí nám to zkouknul a šli jsme na start. Odstartovali jsme, běželi jsme, nejdřív všichni směrem k základně a pak každý někam jinam. Hlavní ale je, že nám to na konci stříkalo. Po nastříkání, který bylo mimochodem docela rychlý, jsme to všechno smotali a už jsme jen čekali, jak se to bude vyvíjet dál. A vyvíjelo se to celkem dobře, teda aspoň pro nás. Když všichni odběhli, nebyla přestávka a šlo se rovnou dál. Zase jsme šli první, zase jsme si to připravili a odešli na start. No nebudu Vám nic zastírat, ulili jsme, nejvíc Standa pravej a nejmíň Standa levej, který neulil. No co, když už jsme běželi a sirénu, která by nás zastavila jsme neslyšeli, jen jsme se po sobě podívali a běželi dál. Byl to hukot s krásným časem pod šestnáct, za který jsme se nemuseli stydět, ale stejně jsme trochu styděli a byli rádi za to, že se nám povedlo vyhrát s tím časem z prvního kola, protože my jsme kluci poctiví a měli bychom z toho výčitky ;). Následovalo vyhlášení, „pouťová zábava“ v podobě kolotočů od místních hasičů pro místní drobtinu, focení a v neposlední řadě taky úklid toho, co jsme si tam ráno nanosili. A to by bylo ode mě asi tak vše, takže se mějte všichni fajne, nezapomeňte, že každé ráno SVÍTÁ a že tohle pro Vás se zpožděním napsal Víťa. A od Janičky dorazili i [fotečky a videa](#), tak lajkujte :*

Narysov, 27.8.2011, 1. místo, 16,73s

NHL, Narysovská Hasičská Liga, toť soutěž kterou jsme navštívili dnes, tedy sedmadvacátého srpna, pouhé čtyři dni před začátkem školního roku, by byla soutěží velmi povedenou nebýt toho nepovedeného počasí. Ráno sice bylo hezky, ale už v devět se obloha zatemnila temnými mraky, které se na nebi držely po dobu celé soutěže a z kterých, jak si všichni účastníci této prestižní soutěže všimli, větší polovinu soutěže krásně přšelo. Nám to ale nevadilo, protože se o nás říká, že nejsme z cukru, a i kdybychom přece jenom byli, tak jsme měli naše super zásahový bundy a kalhoty, pro které nám Péťa Š. pohotově dojela do naší skříně, co máme v zadním rohu hasičárny ;). Tak a to je asi tak vše z toho ostatního a teď můžeme začít soutěžit. A začneme ve velkém stylu, tedy nástupem, kterého jsem se nezúčastnil a tak následují pouze mé domněnky. Losoval Óňa, vylosoval číslo, které potom brácha vyměnil za číslo poslední, právě kvůli tomu, že jsem tam nebyl. (Zde zasáhne ruka cenzury, tedy Vaška, který tvé domněnky uvede v pravou míru. Tedy, losoval jsem já, a to proto, protože jsem všeobecně známý jako velká autorita. Vylosoval jsem číslo 28, což se mi zdálo trošku moc, protože Narysov je sice prestižní soutěž, ale tolik týmů tam nikdy nejezdilo. Od pořadatele jsem se pak dozvěděl, že čísla jsou až od čísla 19 do 30 a to proto, že prvních 18 týmů už běželo... Vtipálci, na to jsem jim neskočil, podle mě těch prvních 18 určitě ztratili. Číslo 28 jsem pohotově vyhandloval s Vysokou za 30tku a slíbil jsem jim, že ji půjčíme pásky, které nebyly potřeba, haha :D) No nic, začalo se soutěžit, někomu to šlo, někomu to šlo míň, někomu to nešlo a někdo se u základny radši klouzal místo toho aby běhal. Nakonec to ale odběhli všichni a mohlo se vyhlašovat. Nejdřív byly vyhlášeny všechny perfektní místa a až nakonec to naše dobrý, které nám prý nechali jenom proto, protože vědí, že rádi vyhráváme. My jsme se za to na ně nezlobili, vzali jsme si co nám dali, udělali pár [foteček](#) a hurá domů do teploučka a vanovat. Takže papík ;). Víťa.

Chlum, BL 8.kolo, 3.9.2011, 12. místo, 20,01s

Ze Třebeska je to do Chlumu fakt pěkná dálka, Ondry autem to trvá 45minut a to se nebrzdí a nerespektuje se nejvyšší dovolená rychlost nebrzděného přívěsného vozíku, který může jet maximálně 80km/h. Když si to vynásobíte dvěma (cesta zpátky), dostanete se na hodnotu hodina a

půl. Když si k tomu připočítáte náš čas základního kola, jistě uznáte, že lépe jsme sobotní odpoledne nemohli využít: D Výborné dvanácté místo nás všechny nadchlo a opět se ukázalo, že na brdské lize válíme :D Za zmínku stojí to, že se Vítovi povedlo nečekaně zapíkat dva draky z Chrástu, kteří za to slibují pomstu celému týmu. Doma jsme se radši neukázali, my si na pochvaly moc nepotrpíme a tak jsme se honem sebrali a jeli jsme česat mák k pravému Standovi. Je to vážně zábava, za 3 hodiny se dá natrhat tolik makovic, že si z toho můžete udělat celou půlku makového koláče a vůbec nic nezbyde. A to se přeci vyplatí. Čus bus

Běh hasičů do Svatohorských schodů, 17.9.2011, 1., 2, 4. a 31.místo

Rok se s rokem sešel a jak to tak bývá, blížil se legendární běh hasičů do Svatohorských schodů, a tak my kluci, ale i holky, co spolu běháme, jsme si řekli, že si to zase vyběhnem. Nelenili jsme, přihlásili jsme se, a začali trénovat, každý samostatně ale všichni pod stejným heslem: „Hlavně to moc nepřehnat“, protože my víme, že všeho moc škodí. No a tak si každý trénoval po svém a tudíž Vám techniku tréninku říct nemohu, a to i kdybych chtěl. I když.... Ve středu večer, místního času 17:34 jsme se dostavili (já s Pepou) před bránu Svatohorských schodů, že si to zaběhnem. Bylo zavřeno. Nezaběhli jsme si to. Řekli jsme si, že to nevádí, že aspoň můžem pokračovat v odpočívání. A jak jsme řekli, tak jsme udělali. Odpočívali jsme a čekali na sobotu. Nastal večer, nastala noc, přišlo ráno. Čtvrtek. A tak to šlo až do soboty. V sobotu jsme se ráno sbalili, naskákali k Pepovi do auta a odjeli na Svatou Horu. Tam jsme se zaprezentovali, dostali jsme pitíčka, trička (zde za zmínku stojí, že letos to nebylo žádný tři XL ale jenom XL a kdo chtěl tak dostal dokonce i „L“ko) a v neposlední řadě taky vstupenku na šalmaj. Následovalo čekání na nástup, nástup a... a už šla první dvojice. Pak druhá, třetí a v neposlední řadě i čtvrtá, která byla ve složení Vašek Hanus a Standa Branžovský z našeho třepeckého sboru. Řeknu Vám, běželo jim to, nikdo to od nich nečekal a myslím si, že ani oni to od sebe nečekali. 4. místo a krásný čas 4:23 a nějaké drobné to jenom potvrzuje. Šlo se dál, až na řadu přišla devítka a s ní další zástupci, vlastně zástupkyně ze Třebeska. Pavlína Šedivá a Lucie Fialová. To se jim to běží, když nemají dejchák :D. A zase se šlo dál až k číslu čtyřadvacet a tedy k nám, mě a Pepovi. Připravili jsme si „své“ nádobičko, odstartovali, nejdřív běželi, pak šli a nakonec došli v čase 4:03 a kousek.. No co Vám budu nalhávat. Byl to nový rekord, který se ale ze své novoty moc dlouho netěšil (čtete dále)... A zase to pokračovalo. Na řadu přišlo číslo pětadvacet, šestadvacet a v tomto momentě mě napadá jedna povídačka „O malé bílé kuličce“, ale o tom zase někdy jindy, třeba až se uvidíme a budete se chtít pobavit ;). No a pak to přišlo, vlastně ne to, ale oni, kluci ušatí ze Starého Rožmitálu. Konkrétně Jan Mora a Milan Hochmut, kterému tak rádi všude komolí jméno, že jsem mu ho chtěl i tady trochu zkomolit, ale řekl jsem si, že ho nechám žít, aby si tu slávu alespoň tento rok mohl užít pod vlastním jménem :P. Njn, vyběhli to v pěkném čase pod čtyři minuty a ten náš nový rekord nahradili rekordem ještě novějším. A běhalo se dál.. Čtyřicítka, čtyřicetjednička, padesátosmička a tak to šlo až k šedesát dvojce :D. A jestli Vás překvapila ta padesátosmička, tak bych Vás chtěl ujistit, že tam není náhodou, protože právě tato startovní pozice patřila další dvojici ze Třebeska. Taťkovi Šmoulovi alias Martinu Minaříkovi a jmenovci našeho strejdy Pavlu Šedivému, kteří se mi svěřili, že si tuto akci naplánovali na Silvestra.. No posuďte sami, co to asi bylo za plány :D. Vyběhli. Následovalo Heroldování, čili válení sudu vody o sud piva a zde jsme mohli vidět, že kluci z Rožmitálu nejen dobře běhají schody, ale mají i velkou žízeň, a tak první místo drželi ještě tři místa před koncem, kdy na řadu přišli Katusice a převálcovali je o celých dvacet jedna desetina :D. Pak už bylo jenom vyhlášení, předání cen, slova chvály a díků a focení. Nakonec se vešel rozchod a.. A to je

konec příběhu ze Svaté Hory. Hustý fotky [tu](#)! Nyní následuje krátké pokračování z Valchy, z finále Brdské ligy, kam jsme se s Pepou, každý „vlastním“ autem, vydali a kde jsme mohli vidět už jen to, jak Óňa (Krůťák Hóňa – nevíme co na tý vodě dělal :D) krotí anakundu v podobě „B“éčkové hadice u týmu, který si odborně říká: „Expedice ŘÍřmus – expedice co má štyl“, aneb Draci z Chrástu na vodě:D . A bylo tu další vyhlášení, nejdřív to normální a pak to celkový. Normální si nepamatuju a celkový jsem dal dohromady pouze s malou nápovědou. Vyhráli Radětice, následování Zalužanama a pronásledování Chotilskem.. Toť vše.. Mějte se famfárově a nezapomeňte, že každé ráno SVÍTÁ. Papík :)

Brdská liga, 9. kolo - Valcha (Chrást), 17.9.2011, 14.místo

Ahoj, vzhledem k tomu, že sobota byla, co se hasičiny týče, opravdu náročný den, zkusím ji i já, jako šéfredaktor, popsat z hlediska nezávislého pozorovatele. Vypadalo by to asi takhle: Hezký den, zdraví Vás fanda požární sportu: V sobotu už v 8:00 mi zvoní ten budík tutou šíleně votravnou melodií "Vstááá-vééj, vstááá-vééj.." Někomu to možná přijde podobný s "Hóóó-řííí, hóóó-řííí..." ale je to jen opravdu shoda náhod.. Říkám si, jak se asi připravují šampioni na tak náročný závod, jako je běh do těch schodů na Svatou horu.. Možná trénujou měsíce, možná jim je to volný jak guma v kalhotách.. Možná někdo ani nespál.. Možná někdo zaspál.. Možná.. Uvidím na závodě. Vyrážím dřív, abych stihnul slavnostní nástup, na kterým pronesly slavnostní řeč snad celý Březový Hory. A pak už to začíná. Jako nezávislý pozorovatel jsem se zaměřil na tým ze Třebeska. Mají tu celkem 8 lidí a tři z nich jsem v životě neviděl a dvě z těch tří byly holky.. Divný, ale po podrobnostech jsem nepátral.. Ale mají tu i známé tváře, například představím bratra vítěze minulého ročníku, Vaška a také dalšího bratra vítěze minulého ročníku, Standu. Tito borci šli již jako 4tí a podle toho, co čtu na jejich stránkách, tak není náhoda, že 4tý taky skončili.. No, pak vím, že si nahoře trošku odpočinuli a pak se někam ztratili.. A já (nezávislý pozorovatel) jsem se taky ztratil. Ujížděl jsem na Valchu, tam totiž bylo GRAND FINALE BL (pořádal Chrást) a tam jsem nemohl chybět, rozhodně mě to baví víc, než funění do schodů. Opět jsem zakempil vedle Třepečáckýho stanu, celou dobu jsem tajně poslouchal jejich srandovní rozmluvu a nenápadně jsem se uchytával. Co jsem zachytil, tak si vytáhli čtverku, ale protože se někdo, komu říkají Turbopájka prý opět opozdil :D tak to museli vyměnit za sedumadvacítku. Z toho, co bylo potom, jsem usoudil, že sedumadvacítka taky není jejich číslo a že pohádka: Jak stařeček měnil, až vyměnil, byla určitě napsaná ve Třebesku. Před jejich pokusem je tam všechny chválili a čekalo se jen na to, až se ti jejich brčka sejdou v sestřikách. A zde se tedy velmi zadařilo, když levej měl 20,66 a pravej 20,67. Podle mě krásná shoda, jen kdyby to bylo o šest vteřinek dřív, to by bylo. Co se dělo potom zcela přesně neví, ale jejich košík to asi obřečel za jejich přívěsným vozíkem, protože tam celou dobu stál s hlavou skloněnou, všichni se na něj chodili koukat a křičeli na něj: „Vojto, nebreč!!!“ :D Z mého dalšího pozorování jsem vyzkoušel, že mezi klukama nepreferují žádný tým, zato mezi holkama maj ve vočku Bezděkovský růžovky (větší polovinu jejich týmu tvoří blondýnky) a kobry z Radětic (menší polovinu jejich týmu tvoří blondýnky). V allstars teamu neměli Třepečáci podezřeje nikoho (divný, když nejlepší časy letošní BL na obou proudech měl Standa a Standa), v oldstars teamu taky ne (to už tak divný nebylo). Musím podotknout, že ale v jednom výběrovém týmu někdo z nich přece jen byl. Ondra. Svoji účastí na alkotour si zajistil účast v ŘÍřmus týmu, kde všem ukázal, že Běčka má v malíčku. Já osobně jsem zůstal až na after, kde všichni hasili, co to šlo a i Vítá ze Třebeska dokázal, že pije všechno, co teče, jen ne asfalt, ten se vleče. Hasičům zdar :)

Námětové cvičení, Rožmitál pod Třemšínem, 20.9.2011

Dne 20.09.2011 v 15:48 +- pět milisekund místního času, se rozezněla siréna na naší požární zbrojnici. Byl nahlášen požár v Rožmitále. U hasičárny se nás sešlo celkem sedm, ale strejda Standa a strejda Jenda nakonec nejeli, protože a jelikož. Rychle jsme sbalili co bylo potřeba a vyrazili. Vejdu řídil zkušený taťka šmoula Martin, vedle něho seděl vrchní strojvedoucí Pepa Dušek, vzadu jsme byli tři, tři. Já béčko Óňa, turbopájka Pavel a odborník na barevné kovy David. Cestou se Martin snažil zjistit kde přesně to v tom Rožmitále hoří, protože náš starosta jaksi nějak spletl jméno ulice a nahlásil nám ulici Svornosti, která vůbec neexistuje. Správně to měla být ulice Na Spravedlnosti, kde se nachází místní domov důchodců, který údajně měl hořet, ale naštěstí nehořel. Na místo jsme přijeli první, hned se nás ujal Pepa Vočadlo a navedl nás na místo našeho působení. Naším úkolem bylo nasát vodu a poslat jí dál. Abychom mohli splnit náš úkol tak jsme nejdřív museli vyndat mašinu, 4ks savic, jeden košík, zkušeně rozvinout pět hadic typu B, všechno to sešroubovat, pospojovat a následně připojit k další mašině, která patřila borcům z Vranovic. Kdo byl dál to nevíme, protože to celý vedlo do takový zatáčky kam jsme neviděli. Dopravení vody k domovu proběhlo úspěšně a byl vyhlášen konec akce. Po sbalení materiálu následovalo vyhodnocení, poděkování, rozloučení a návrat k domovu. Toť vše, má úcta. P.S. Sorry Venco, že jsem to dodal takhle pozdě. Lepší pozdě než-li vůbec. Fotky [tady](#).

Poslední stříkání Jablonná, 3. místo, 16,41s, 1.10.2011

Ahoj, ahoj, ahoj :). Jelikož, nýbrž a protože, musím dělat hafo hodně věcí do školy, chytila mě rejpací nálada, a tak jsem si řekl, že bych si do někoho mohl rejpnout :D. A tak teda píšu tento článek, kde se předem všem mocinky moc a ještě o trochu víc omlouvám. Neberte to vážně ;). A můžeme začít. Začnu třeba u sebe a u předsoutěžní organizace, která právě pro mě začala cestou domů z Prahy v autobuse (ten byl mimochodem výjimečně prázdný), kdy mi volalo nejdříve pro mě neznámé číslo v podobě známého Radka Trocha a pak známé číslo v podobě všem známého Jirky Ptáčka. Oba chtěli, abych jim zaběhnul sání a já jim to přislíbil.. Následoval dojezd domů a další důležitá, hasičská, informace.. Jede se do Staré Vody. Přesněji na pole našeho strýčka, tatíčka, pravého proudaře Staníčka, kde se větší polovina týmu (4 lidi) měla podílet na vybírání brambor, nejdřív čtyř řádek, potom „tréninku“ (strýček si myslel, že pojedeme trénovat a tak se všechno sbalilo a my tam hodinu kecali :D) a nakonec ještě dalších čtyř řádek. Skončili jsme asi ve čtvrt na osm, což znamenalo, že už byl skoro konec seriálu „Ulice“, který některý osoby (konkrétně jedna) pravidelně sledují, a právě proto moc šťastni z tohoto času nebyly. Nastala tma, vyšly hvězdy, já jsem spal, zazvonil budík – nejdřív mému bráchovi, který pádil do Třebeska připravit V3S a další nářadí a pak mě, Vítovi, kterému se nechtělo vstávat tak brzo, a tak jsem pádil na kole přímo do Jablonny, kde se to dělo. No z celkového počtu „26 přihlášených“ jsem na místě ve třičtvrtě na devět objevil asi tak sedm týmů, a to počítám sloupecký holky i kluky dvakrát (měli totiž dvě kubatury mašin) :D. No a tak se na zbytek čekalo.. A čekalo se do desíti. V tu dobu byl totiž nástup, kde se sešlo plus minus 18 týmů (sloupecký zase dvakrát :D) a kde jsme se dozvěděli, že máme hafo hodně času a tak se poběží třikrát s tím, že se dva nejlepší časy sečtou. Někdo protestoval (většinou potichu), někdo souhlasil (většinou nahlas), a tak se to tak udělalo. Rozlosování se nekonalo, neboť pořadí na startu určovala doba přihlášení. Mělo to své výhody i nevýhody. Uvedu jen pár nevýhod :D. Za prvé. Sloup (omlouvám se ještě jednou Sloupu, že je tu pořád zmiňuju, ale bez toho by to prostě nešlo ;)), který měl ty dvě kubatury, by

musel běžet dvakrát hned po sobě. Za druhé. My, tj. SDH Třebesko jsme neměli vlastního strojníka, ale měli jsme strojníka půjčeného (Jirka Ptáček) a pak Draci z Chrástu, kteří pro změnu neměli savičáře, protože i u nich běžel Jirka stroj. Jak jsem již zmínil, měli půjčeného mě, a pak taky pár hadic :D. Zde cítím jako svou povinnost uvést to, že jsme nebyly jediný dva týmy, co měli někoho půjčeného, neboť tam bylo jen několik (původně bylo pár, ale jak všichni víme, tak pár jsou dva a já nevím, jestli tam nebyly třeba tři ;)) týmů, kteří byly v normálním složení tak jak to běhají. Třeba například Sloup :D. Kluci a holky, omlouvám se ;). No co, šlo se měnit. A měnilo se tak dlouho, až v tom měli pořadatelé pěkný „svinčík“, protože tam byl takový nával, že si to nestačili zapsat. Pak už to šlo jako po drátku, jeden útok za druhým a druhý za prvním. My jsme v naší kubatuře měli čtyřku, Chrást vyměnil pětku za posledku atd.. Takhle to šlo po dvě kola a to třetí, to si šel každý jak se mu chtělo a na Chrást se skoro zapomnělo :D. Za zmínku tu ještě stojí, že nám prdla „B“éčková hadice. Dále, že naše sestava byla v tomto sestavení: Já – koš, brácha Jirka – sání, Jirka Ptáček – stroj a pak už normálka :D. U Chrástu to bylo takto: Míra Kačena – koš, Já – sání, Jirka Ptáček – stroj a pak asi taky klasika.. No celkově z toho bylo naše třetí místo, které obnášelo pohárek, griotku :D, provázky a diplom.. V neposlední řadě také tímto zdravíme Míšu, která bydlí v Jablonný na kopečku a přišla k nám hledat kluky ze Zduchovic. Ahoj Míšo ;) . A už tu zbývá jenom řada poslední, v které mám pár posledních poznámek jen tak na okraj :). Ta první je pro Elišku. Eliško, visí tam pochvala. Druhá pro Hanku. Hani, o nic jsi nepřišla ;) . A třetí a zároveň poslední, je pro Vás pro všechny. Mějte se famfárově a pamatujte, že každé ráno SVÍTÁ ;).